

Strony

Strona skarżąca: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat F. Valentin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 października 2013 r. w sprawie R 1960/2012-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „DIRECTV” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 41 – wspólnotowy znak towarowy nr 100 750

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

Odwołanie wniesione w dniu 2 stycznia 2014 r. przez BQ od wyroku wydanego w dniu 23 października 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F - 39/12 BQ przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-7/14 P)

(2014/C 112/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: BQ (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci D. de Abreu Caldas i J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (trzecia izba) z dnia 23 października 2013 r. w sprawie F-39/12 BQ przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu;
- Obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do przesłanek wymaganych w celu powstania odpowiedzialności Unii Europejskiej przy stosowaniu art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników Unii, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej wymagał, by zdarzenie zakłócające porządek i spokój służby miało wpływ na funkcjonowanie służby i na zdrowie uczestników, choć przesłanki tej nie przewidują ani regulamin pracowniczy, ani orzecznictwo. Strona wnosząca odwołanie podnosi ponadto, że Sąd do spraw Służby Publicznej przeinaczył okoliczności faktyczne, uznając, po pierwsze, że Trybunał Obrachunkowy przedsięwziął wszelkie możliwe środki w celu przywrócenia właściwego funkcjonowania służby, a po drugie, że zakłócenie działania służby nie miało wpływu na zdrowie uczestników, mimo że Trybunał Obrachunkowy nie działał wystarczająco szybko i stanowczo, by doprowadzić do zakończenia konfliktowej sytuacji, która spowodowała u strony wnoszącej odwołanie trwałą całkowitą niepełnosprawność (odnośnie do pkt 67 i 68 zaskarżonego wyroku).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przy kontroli zgodności z prawem przeprowadzanej przez Sąd do spraw Służby Publicznej, gdy stwierdził on, że orzeczenia lekarskie wykazujące istnienie zaburzeń psychicznych wynikających z mobbingu doznawanego przez stronę wnoszącą odwołanie w pracy nie pozwalają na wykazanie, że była ona rzeczywiście ofiarą mobbingu. Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie jest właściwy do podważania orzeczeń lekarskich i wyciągania z nich odmiennych wniosków (odnośnie do pkt 69 i 70 zaskarżonego wyroku).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, gdy Sąd do spraw Służby Publicznej wycenił szkodę wynikającą z ponad dwuletniego opóźnienia w przekazaniu sprawozdania z dochodzenia stronie wnoszącej odwołanie na 2 000 EUR, nie podając uzasadnienia pozwalającego stronie wnoszącej odwołanie zrozumieć, z jakiej oceny wynika ta kwota. Strona wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie uwzględnił kontekstu, w jaki wpisuje się ta szkoda.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa przy podziale kosztów.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2014 r. – U4U i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-17/14)

(2014/C 112/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union pour l'Unité (U4U) (Bruksela, Belgia); Unité & Solidarité – Hors Union (USHU) (Bruksela); Regroupement Syndical (RS) (Saint-Josse-ten-Noode, Belgia); i Georges Vlandas (Bruksela) (przedstawiciel: adwokat F. Krenc)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- W konsekwencji, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulamin pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim
 - 1) zmienia załącznik X do regulaminu pracowniczego (art. 1, nr 70);
 - 2) zmienia art. 45 regulaminu pracowniczego i załącznik I oraz dodaje sekcję 5 w załączniku XIII (art. 1 nr 27, 61 i 73 k).
- Obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.